

tusindustrien er skadelidt eller skadelidende i Øjeblikket. Jeg tror, at det har været fornuftigt, at man er indgaaet paa den Overenskomst, som nu er truffet.

Naar det ærede Medlem klager over, at dette Lovforslag kommer for sent, og at Loven vil faa tilbagevirkende Kraft — selv om han dog indrømmer, at det er bedre, end at man udsteder almindelige Forbud mod Salg, som det tidligere har fundet Sted, og under hvilke Lovforslagene da udarbejdedes —, maa jeg dertil sige, at Forhandlingerne om Overenskomsten trak meget længe ud; der var overordentlig mange Hensyn at tage, og de mange Forhandlinger forøgede Vanskeligheden ved at komme til en Ordning; som tilfredsstillede baade Indenrigsministeren og Finansministeren, idet jeg maatte hævde stærkt, at der ikke maatte komme nogen ringere Indtægt for Statskassen ved den tilsigtede Ordning; endelig var der Forhandlinger at føre med andre Myndigheder, f. Eks. den overordentlige Kommission.

Der er, som sagt, kun et enkelt Punkt, hvor det ærede Medlem har haft Indvending at gøre, og vi kommer jo nu, som jeg hører, til en Udvalgsbehandling; det skal da være mig kært at give det ærede 15de tingvalgte Medlem (Dalsgaard) al den Oplysning, der kan gives fra Finansministeriets Side, om, hvor stor Indtægt der kan ventes ved den Produktion, som kan paaregnes efter det foreliggende Lovforslag. Ligeledes kan jeg forhandle videre med det ærede Medlem (Tvede) om, hvorvidt der skulde være en Mulighed for, hvad jeg i Øjeblikket ikke tror, at tilfredsstille det ærede Medlems Ønske om Nedsættelse af Afgiften for en ganske enkelt Anvendelse af teknisk Spiritus.

I øvrigt skal jeg takke for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget, ogsaa fra det ærede socialdemokratiske Medlems (Johan Hansen) og fra det radikale Venstres Side.

Dalsgaard: Med Hensyn til det finansielle Udbytte for Statskassen af Lovforslaget udtalte den højtærede Finansminister, at der ikke var tilsigtet en forøget Indtægt af Spiritusbeskatningen gennem Lovforslaget; men saa vidt jeg forstod Ministeren, erkendte han, at der alligevel vilde komme en forøget Indtægt. Det er nu det sidste, der interesserer mig, og derom vilde jeg da gerne have nærmere Oplysninger. Jeg synes, Tinget skylder sig selv at vide, saa vidt det kan regnes ud, hvilket finansielt Omfang de Lovforslag,

der vedtages, har; men det vil den højtærede Finansminister altsaa meddele i Udvalget, hvad jeg ikke har noget imod; jeg finder ogsaa, det kan være ganske naturligt, at det drøftes i Udvalget.

Tvede: Naar der ikke denne Gang er sket en Standsning, en Beslaglæggelse af Fabrikernes Beholdninger, men man er gaaet til den af mig nævnte Ordning, er det selvfølgelig, fordi man af to Under vælger det mindste. Dernæst maa jeg sige med Hensyn til Essenserne, at der jo ikke er Tale om, at der ønskes en Nedsættelse, men man ønsker at undgaa at komme ind under en Merbeskatning. Naar dette fremføres af mig, kan den højtærede Finansminister maaske tage fejl og tro, at det er Fabrikationen, der udtaler dette Ønske. Det er ingenlunde Tilfældet. Det er selvfølgelig paa dette Omraade ikke for Fabrikationen det afgørende, om Satsen sættes saadan eller saadan, og jeg har for mit Vedkommende, naar jeg har talt her i Rigsdagen, lige siden jeg havde den Ære at træde herind i 1908, aldrig lagt mig personlig i Vejen for, at de Satser, som Lovgivningsmagten fandt det betimeligt at give, blev fastsat. Det, som her er Tale om, er, at en Kreds, selv om den er lille, og selv om den ikke har afgørende Indflydelse paa Sagens Gang her i Tinget, dog har Lov til at faa fremført sine Anskuelser; og hvis man ved en Forhandling kan imødekomme den, synes jeg ogsaa, at man bør gøre det, om end den maaske udgør et Mindretal; i dette Tilfælde har Sagen ogsaa en mindre finansiell Rækkevidde, og derfor kan man vel saa meget bedre imødekomme Ønsket.

Selv om Skattesatserne i dette Lovforslag ikke forhøjes, er det dog rigtigt, at Indtægterne forøges ved den større Produktion; men hvad enten Indtægterne kommer paa den ene Led eller paa den anden, er det et Faktum, at Statskassen vil vinde ganske betydeligt ved dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, og det mener jeg, man fra Statens Side maa være tilfreds med.

Finansministeren (Brandes): Jeg maa gøre en bestemt Forskel imellem, at en Skat forhøjes, og at en Statsindtægt forøges. Afgiften forhøjes ikke gennem det foreliggende Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, men der er en Mulighed for, at de deraf flydende Indtægter til Statskassen forøges ved, at Produktionen forøges. Dette vil altid være Tilfældet, naar der ligger